

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

Jméno a příjmení autora

Název práce

Seminární práce

Název předmětu

Opava 2024

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Opavě dne 30. 09. 2023

.....

Doplňte své jméno a příjmení

Obsah

Úvod.....	1
1 Ukázková kapitola.....	2
1.1 Struktura a formát.....	2
1.1.1 Jak strukturovat práci	2
1.1.2 Obrázky a tabulky	2
1.1.3 Vkládání ukázkového kódu.....	3
1.1.4 Vyznačování pojmů v textu	3
2 Práce se zdroji	4
2.1 Seznam použité literatury	4
2.2 Citace	4
2.3 Parafráze	5
Závěr.....	6
Seznam použité literatury.....	7

Úvod

V Úvodu krátce rozvedeme cíl práce, můžeme poněkud méně formálně o tématu povykládat (ale nepřehánějte to, žádných 10 stran úvodu prosím). Můžeme psát o své motivaci, tedy proč jsme si téma zvolili, proč je považujeme za zajímavé či důležité. Můžeme také jemně uvést čtenáře do problematiky.

V Úvodu dále můžeme připsat informaci o tom, že obrázky bez uvedeného zdroje byly vytvořeny v nástroji xxxxx, případně také že u čtenáře předpokládáme alespoň základní znalosti v oblasti ... (programování, počítačových sítí, informačních systémů, sociálních sítí, tvorby webových stránek, atd. podle tématu), abyste nemuseli vysvětlovat ty nejzákladnější pojmy.

1 Ukázková kapitola

1.1 Struktura a formát

1.1.1 Jak strukturovat práci

Práci strukturujte tak, abyste měli několik hlavních kapitol, jednotlivé kapitoly dělte do podkapitol maximálně do třetí úrovně. U seminárních prací není až takový problém, když zůstanete u maximálně dvou úrovní.

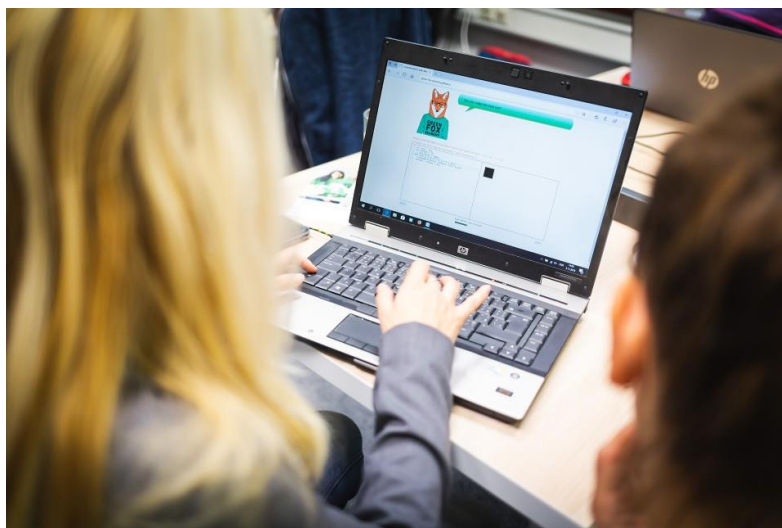
Nepřidávejte prázdné řádky navíc, ani před nadpisy!

Kapitoly první úrovně vždy začínají na nové stránce (ostatní úrovně nikoliv). To je nastaveno ve stylu, nemusíme se o nic starat. Do nadpisů kapitol nedáváme závorky. Pokud chceme použít zkratku a zároveň ji vysvětlit, neprovádíme to v nadpisu, ale třeba v prvním odstavci.

1.1.2 Obrázky a tabulky

Obrázky a tabulky vycentrujte a *zrušte odsazení prvního řádku*.

Popisky sázíme pod obrázky a nad tabulky. V závěrečných pracích obojí číslováme a popisek vkládáme přes kontextové menu objektu (tam je volba pro vložení popisku) – důvodem je, aby bylo možné automaticky vygenerovat seznam obrázků a seznam tabulek.

Obrázek 1 Ukázka vložení titulku s označením zdroje [1]

Popisek by měl být stručný. Pokud obrázek vyžaduje delší vysvětlení, napíšeme jej do běžného odstavce v textu.

V tabulkách použijte raději řádkování 1. Vypadá to lépe. Šířku sloupců upravte tak, aby tabulka nepůsobila moc „rozházeně“ – není nutné, aby všechny sloupce měly stejnou šířku.

Tabulka 1 Ukázka tabulky

Číslo	Jméno	Věk	Očkování
1	Žeryk	4	ano
2	Andy	7	ano
3	Ťapka	2	ne

Pokud jste přejali tabulku nebo to, co se v ní nachází, také je nutné uvést zdroj, podobně jako u obrázku.

1.1.3 Vkládání ukázkového kódu

Pro kód můžete použít styl „Předformátovaný text“, který vypadá takto:

```
if (pocet_bodu > 100) {
    print ("chyba při výpočtu bodů nebo zásah hackera");
    ukonci_program();
}
if (pocet_bodu > 50)
    udelit_zapocet(pocet_bodu);
else
    informuj_nahradni_terminy();
```

Velikost písma je u tohoto stylu záměrně nasazena menší než u běžného písma, opticky působí jinak.

Je možné kód oddělit od okolního textu například vodorovnými čarami, podbarvit světle šedou barvou apod. Ve stylu je nastaveno odsazení od okolního textu, tedy neklepejte zbytečně na Enter...

1.1.4 Vyznačování pojmů v textu

Pokud potřebujeme v textu vyznačit pojem, například tam, kde tento pojem vysvětlujeme, použijeme *kurzívu*. Tučné písmo je vyhrazeno pro nadpisy a pojmy v glosáři, případně záhlaví tabulek, v textu se nepoužívá.

2 Práce se zdroji

Veškeré informace, které odněkud převeźmete, je třeba ozdrojovat. Pozor, nejde jen o doslovné citace nebo přejaté obrázky či tabulky, ale i o statistické informace, definice, vysvětlení pojmů, metody, postupy a další tvrzení či návody. Pokud jde o přejatou informaci (nikoliv doslovnou citaci), hovoříme o parafrázi.

2.1 Seznam použité literatury

V seznamu literatury by mělo být vše, co jste použili, a logicky na každou položku seznamu by někde v textu měl být odkaz (čímž sdělíme, kde jsme dotyčný zdroj použili).

Položky v seznamu literatury tvořte na webu <https://citacepro.com>[4]. Tento web má základní a komerční variantu, při přihlašování přes univerzitní CRO používáte tu komerční. Položky v seznamu literatury tohoto souboru byly tvořeny právě na citacepro.

2.2 Citace

Citace musí být vždy doslovná. Je špatně, kdy v citaci něco pozměníte. Pokud chcete část citace vynechat, je to sice možné, ale musí to být patrné (například použijeme výpustky, tedy tři tečky, případně při zkrácení dlouhého výpisu připojíme na konec informaci, že výpis byl zkrácen). Citace nesmí být osekána natolik, že by byl původní význam pozměněn. Odkaz na zdroj musí být blízko, bylo by chybou ho umístit třeba až za několik odstavců.

Ukázka citace (zarámování nepoužívejte, je jen pro ukázky v tomto dokumentu):

„Za určitých okolností však text můžete kopírovat bez souhlasu autora. Vychází se obecně z předpokladu, že každá osoba má právo reprodukovat text bezplatně a hlavně i bez souhlasu autora výhradně však při splnění následujících podmínek:
– *text je kopírován pro své osobní použití a na vlastních kopírovacích zařízeních.*“ [2]

Citaci a odkaz na zdroj můžeme zakomponovat do věty, třeba takto:

V knize [2] se můžeme dočíst: *„Za určitých okolností však text můžete kopírovat bez souhlasu autora. Vychází se obecně z předpokladu, že každá osoba má právo reprodukovat text bezplatně a hlavně i bez souhlasu autora výhradně však při splnění následujících podmínek:*
– *text je kopírován pro své osobní použití a na vlastních kopírovacích zařízeních.*“

Citovat můžeme například definice nebo cokoliv, kde by nemělo smysl vymýšlet vlastní formulace (čímž není myšlena nemoc zvaná lenora). S citacemi to nepřeháníme, práce by měla být především dílem autorovým.

Speciálním typem citace je také přejatý obrázek či tabulka.

2.3 Parafráze

Parafráze využívá položku v seznamu literatury pouze jako zdroj informací, nikoliv jako zdroj samotného textu či obrázku. Bývá podstatně kratší (nebo sice delší, ale doplněný vlastními myšlenkami a formulacemi) a také lze parafrázovat z více zdrojů najednou (protože je velmi praktické tutéž informaci ověřit v několika zdrojích). Ostatně, ze zdroje nemusíme nutně potřebovat kompletní souhrn informací, ale jen něco.

Pokud odněkud zkopírujeme pár vět a v nich sem tam pozměníme slovo či jinak přeformulujeme, nejde o parafrázi, ale o chybnou citaci. To je samozřejmě špatně a může to vést i k zamítnutí práce.

Ukázka parafráze:

Pokud si zkopírujeme dokument na vlastním zařízení (třeba na multifunkční tiskárně nebo v případě elektronického dokumentu na počítači nebo vyfotíme mobilem) a použijeme pro své vlastní účely, nepotřebujeme souhlas autora.[2]

Nebo opět zakomponujeme:

Podle [2] nepotřebujeme souhlas autora, pokud si zkopírujeme dokument na vlastním zařízení (třeba na multifunkční tiskárně nebo v případě elektronického dokumentu na počítači nebo vyfotíme mobilem) a použijeme pro své vlastní účely.

Parafráze jsou v závěrečné práci velmi běžná forma. Používáme je při vysvětlování pojmů (pokud není nutné citovat), uvádění postupů, statistických údajů či jiných číselných údajů,...

Pokud z téhož zdroje vycházíme v několika za sebou následujících odstavcích, můžeme uvést zdroje jen na jednom místě. Ale pouze v případě, že ty odstavce nejsou rozděleny nějakým nadpisem.

Závěr

Úvod, Závěr a Seznam použité literatury jsou nečíslované kapitoly řazené do Obsahu.

Do Závěru píšeme souhrn poznatků zjištěných v práci, hodnotíme výsledek práce (někde by tu měla být i větička „Cíl práce byl splněn“, nějak vhodně rozvedená). Také tu můžeme psát o případných problémech, se kterými jsme se při psaní práce setkali, možnostech využití, námětech na pokračování do budoucna (tj. co by se dalo zlepšit, přidat, rozšířit, atd.).

Seznam použité literatury

- [1] 11 Mýtů o programátorech. *Green Fox Academy* [online]. 2018 [cit. 2022-07-22].
Dostupné z: <https://www.greenfoxacademy.cz/post/11-mytu-o-programatorech>
- [2] BARTOŠ, Aleš. *Autorské právo v otázkách a odpovědích*. Praha: Pierot, 2012.
ISBN 978-80-7353-223-9.
- [3] ČSN ISO 690:2011: *Bibliografické citace*. Praha, 2011.
- [4] Generátor citací [online]. *Citace PRO* [cit. 2022-07-22]. Dostupné z:
<https://www.citacepro.com>
- [5] KOČIČKA, Pavel a Filip BLAŽEK. *Praktická typografie*. Dotisk druhého vydání.
Brno: Computer Press, 2007. DTP. ISBN 80-722-6385-4.